

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Educația politică.

E grea peste măsură situația, în care ne aflăm noi Românii din țările coroanei ungare. Facem parte dintre popoarele cele mai asuprite și — la ce se o negăm — cele mai înapoiate ale monarhiei.

Avem o mulțime de adversari, care tentează direct la nimicirea noastră națională, ear' între acestia cel mai mare este însăși puterea statului, așa cum s'a dezvoltat dela 1867 încuace; puterea statului, care după drept și dreptate ar trebui să ne fie garanția și scutul apărător al dreptelor noastre pretensiuni de a ne pute desvolta liberi și conform individualității noastre etnice.

Avem foarte multe, aproape toate, de făcut. Avem să ne eluptăm partea cuvenită în viața publică a patriei, pe care și noi o susținem cu sângele și avutul nostru. Avem să ne creăm instituțiile și factorii indispensabili de cultură, fără de care astăzi viața și viitor pentru un popor european nu mai sunt cu puțință. Avem să ne ridicăm economicește poporul eminentă agricol din deprinderile sale avitice de a-și câștiga pâinea, să-l deprindem la o exploatare mai rațională a pământului, să-l deprindem la comerț și industrie, să-l deschidem nouă isvoare de câștig și să-l facem capabil de concurență cu popoarele conlocuitoare.

Ear' în această uriașă muncă a noastră nu suntem spriginiți de nimeni, ci din contră împedecați cât numai se poate. Deși poporul cel mai blând, cel mai pacinic și mai leal, Românii, în urma poziției lor geografice și în urma superiorității lor etnice, sunt priviți cu ochi răi de toată lumea, și în urma spulului ce fac, în ciuda opintirilor de a-și ține în loc, constituiesc un fel de primejdie perpetuă pentru mulți, și cu puteri unite se cercăm a ne eluipa ceea ce vom.

Astfel stând lucrul, trebuie să fie clar pentru fiecare dintre noi, că în lupta noastră pentru existență națională suntem avizați înainte de toate numai și numai la puterile noastre proprii. Și așa fiind, este mai departe clar și aceea, că prima datorință ce avem este să adunăm, să organizăm și să disciplinăm puterile vii ale poporului nostru, pentru ca una se voim cu toții, și cu puteri unite să cercăm a ne eluipa ceea ce vom.

Cu alte cuvinte, înainte de toate trebuie să ne îngrijim de educația

politică a poporului, care este condiția prealabilă și indispensabilă a luptei cu succes contra adversarilor de neam străin pentru dobândirea drepturilor naționale.

Și trebuie să recunoaștem, că până acum mult nu s'a făcut în această privință. Conform instinctului natural al conservării proprii ne-am mișcat și ne-am sbuciumat cu toții la diferitele ocazii, pătrunși de rîvnă și de dor de a fi luați în considerare conform numărului și importanței ce avem în patrie. Ne-am sbuciumat însă fiecare în felul nostru, fără a se totdeauna lămurit ce voim, fără a ne da seama ce voiesce ceilalți dintre frații nostri și fără de a ne uni puterile cu ale lor și a ține împreună spre același scop.

Astfel vedem, că deși cu toții simțim necesitatea solidarității naționale, punerea ei în practică s'a dovedit aproape imposibilă. Astfel vedem zilnic, că oameni de bună credință și cu sentimente curate dintre noi, fac cele mai mari greseli în luptele naționale, fără de a înțelege, că nu bine, ci rău au făcut. Astfel se întâmplă, că profeți falși și mincinoși seduc poporul din înțineri întregi și nisce frase banale de naționalitate, pe când scopul lor este cel mai mârșav egoism. Astfel în fine se face, că cultul personal este la noi și în ziua de astăzi atât de răspândit și viața de partid, cu puține excepțiuni, se reduce la grupări în giurul cutărui corifeu, care se menține deci de ani de-ărindul, fără ca să fie silit a spune și fără ca aderenții săi să-și deie silința a-l întreba: care-i sînt principiile, convingerile și vederile politice.

Drept ilustrație vre-o câteva exemple: Sub cuvânt de a menagea „interesele locale” câțiva egoiști au desfăcut bravul ținut al Năsăudului de către trunchiul cel mare al poporului și l-au înjugat la o politică separatistă. Astăzi, prea târziu, Năsăudenii înțeleg, că interesele locale se pot apăra numai sub scutul intereselor generale ale națiunii, că cu politica lor particulară tocmai au pierdut tot, ear' de câștigat au câștigat numai falșii lor conducători Csokán et consorte.

În zilele noastre un aventurier politic, care față cu poporul se arată național, în faptă însă a recurs la sprigin apopynist, pentru ca mai târziu să treacă la guvernamentali, a ieșit să fie ales deputat în Țeara-Oltului, la care hotărîrea unanimită a conferinței din Sibiu, ca Românii să rămână în

pasivitate. Și cu toate acestea ni-au sosit din Țeara-Oltului mai multe scrisori dela oameni altcum onorabili, ba au ajuns pe un canal pseudo-național chiar și în publicitate voci, din care se vede, că Oltenii sînt convinși a fi făcut o faptă bună, că au ales un Român și au zădărnicit alegerea unui „Jidov”. Prea târziu se vor convinge și acești naivi, că toți Ovreei din lume nu sînt atât de periculoși ca desmembrarea corpului național și risipirea puterilor proprii.

Alt exemplu. Sînt între noi o mulțime de oameni, care au mîncărima de a se dușmăni cu concetățenii nostri sași. Fără de a lua în considerare influența bună ce au avut-o Sașii, cu voe fără voe, asupra poporului nostru, fără de a ține seamă, că pentru noi Românii acest popor mic nu poate constitui absolut nici o primejdie; din preocupățiune strîmță, în vederea unor mici interese locale, une-ori din curată superstiție, acești oameni scurți la vedere sînt în stare a recurge la adversarii nostri adevărați în lupta nechipzuită contra Sașilor. . .

Am pute să ducem cât de departe această exemplificare, dar' nu acesta ne este scopul. Ajunge și atîta pentru ca să se vadă, că datorința cea mai cardinală a conducătorilor nostri este să pună în mișcare toată puterea de care dispun, pentru a educa poporul politicesc. Când masele cele mari vor cunoaște importanța ce avem în patrie, când vor avea convingerea, că mult putem noi Românii, dacă toate cele trei milioane unul și același lucru îl voim; când măcar cele mai de căpetenie și mai elementare pretensiuni ale noastre vor deveni viue în conștiința tuturor, atunci s'a sfîrșit era profeților mincinoși, a diclelor și a împărecherilor și lupta contra adversarilor ne va fi cu mult mai ușoară și mai sigură.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 18 Martie st. v.

Transacția în Boemia.

Se telegrafează din Praga: În ședința dela 28 l. c. n. a comisiei pentru transacție, Cehul-tiner Herold și-a exprimat bucuria, că și Cehii-betrâni și feudații au ajuns la punctul de vedere al Cehilor-tineri în privința punctațiunilor dela Viena. El dice, că și Germanii ar trebui să facă asemenea, dacă voiesc în adevăr pacea. Cestiunea

transacției trebuie rezolvată pe baza dreptului de stat, altcum conflictele naționale din Boemia nu se pot compuna. De aceea Cehii-tineri sînt pentru respingerea totală, nu numai pentru aminarea proiectelor de transacție. Hallwich dice, că atitudinea Cehilor-betrâni și a feudaților nu este sinceră. Trojan constată în numele Cehilor-betrâni, că acestia au fost cu toată prezența față cu Germanii, dar' au fost respinși cu nemulțumire. Iuliu Gregr a imputat Cehilor-betrâni și feudaților, că prin propunerea lor de aminare au ajuns la punctul de culminațiune al inconsecuentei. După aceste desbatere s'a întrerupt.

După criza din Berlin.

Alaltăieri a făcut ministrul-president al Prusiei, contele Eulenburg, în casa deputaților și în casa seniorilor următoarea declarație: „La comunicațiile făcute casei despre schimbările întemplate în ministerul de stat, am să mai adaug următoarele: Unirea funcțiunilor de cancelar imperial și de ministru-president aduce cu sine o măsură de muncă și de responsabilitate, care cu timpul trebuie să consume și puterile celui mai capabil bărbat. Afară de aceea poziția cancelarului devine mai liberă, dacă funcțiunea sa este separată de afacerile, care privesc numai pe Prusia. Prin aceea, că cancelarul imperial rămâne ca ministru de externe și membru al ministerului de stat, s'a purtat de grije, ca conducerea militară a afacerilor externe și raportul dintre imperiu și Prusia să rămână neschimbate. Proiectul de lege despre școalele populare a produs în țeară contraste vehemente, care până acuma și-au stat nemijlocit față în față. Nici consultările comisiei nu au dus la înțelegere și nu au deschis perspectiva, că înțelegerea se va face ulterior. Prin urmare, nepunându-se aștepta în această privință un rezultat mulțumitor, guvernul renunță la desbaterea proiectului de lege”. Conservatorii și clericali au întimpinat această declarațiune cu întreruperi, contradicții și chiar cu quierături. De altă parte liberalii și liberalii naționali au aplaudat-o. În numele Polonilor a răspuns în casa seniorilor contele Buinski următoarele: „Regele din grația lui Dumnezeu este mai conșcu de datorințele dreptății, decât partidele. De aceea Polonii privesc cu încredere la centrul popora-

țiunii, la tron. Polonii nu vor lipsi nici-o dată, vină ce va veni, când e vorba să ne unim, în vreme de primejdie, în giurul acestui centru”. Atitudinea presei diferitelor partide este analogă cu atitudinea reprezentanților lor din parlament.

În cercurile parlamentare din Berlin se crede, că și ministrul Bötticher se va retrage. După altă versiune Bötticher și-a pus chiar portofoliul la dispoziție, dar' afacerea s'a rezolvat așa, că Bötticher rămâne la postul său. „National Zeitung” scrie, că ministrul de agricultură Heyden va demisiona și portofoliul său îl va primi ministrul-president Eulenburg, care, precum se știe, nu are portofoliu.

Agitațiuni contra regelui Belgiei.

Se telegrafează din Bruxella, că presa clericală a început să agite tare contra regelui. Organul principal al catolicilor, „Patriote”, cere regelui să abdice în favorul fratelui său, principele de Flandra.

După alegeri.

Pentru a satisface cu desăvîrșire imparțialității, publicăm neschimbata întîmpinarea de mai jos. Totodată ne pare bine, că ni-se dă prilegiul de a declara, că nu este adevărat ceea ce se pare că bănuiesc mai mulți, anume că domnul Ioan Gherman ar fi corespondentul „Cocle” din Zarand! Dl Gherman în tot decursul campaniei electorale nu ni-a scris absolut nimic.

Correspondentul din Zarand Cocle, consecuent hotărîrii sale de a blama cu orice preț președintele Zarand, în nr. 51 al „Tribunei” susține, că eu din interese pentru că am luat ajutorul de stat de 50 fl., n'am putut reține alegătorii dela urnă. Protestez în contra acestei afirmațiuni. În anul 1890 „mi-s'a întemplat o nenorocire mare și anume: 'mi-am rupt un picior. Retac durerile cele crâncene, spesele cu medicii, după aceasta, la recomandarea acestora, la băi 6 săptămîni, pe lângă aceasta dauna în economie, neputînd conduce aceasta, spesele cu cele două fețe la școală, abstragînd dela venitele cele slabe ale parohiei, la care am fost suplinit de preoții învecinați, — din cauza acestora am devenit într-o stare materială îngrijitoare. Constrîns deci de aceste necazuri am suplicat după ajutor de stat în vara trecută și am primit 50 fl., cu care cât de puțin m'am ajutat în lipsele mele. Constat însă pe onoare, că nici pretorul, nici alt ori-șicine nu 'mi-a

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Curentul Eminescu.

(Conferință ținută la 12 Martie a. c. în sala Ateneului Român din Bucuresci.)

Publicăm mai la vale o scurtă dare de seamă trimisă din Bucuresci despre conferința ce dl Alexandru Vlăduță a ținut la Ateneul Român de acolo.

Chiar și din aceste câteva rînduri primim însă impresiunea, că atât conferențiarul, cât și auditorul sau au fost măhnîți de faptul, că cel mai genial poet român, marele Eminescu a fost batjocorit tocmai la Blaj, într-o broșură ce a apărut în orașelul, care odată fusese centrul mișcării literare române.

Cu drept cuvînt această broșură — sau mai bine zis — pamflet literar, a putut să îndigneze pe frații nostri. Ne-a măhnit și pe noi, și cu atât mai mult, cu cât injuriile aduse genialului poet au apărut înaintea în organul oficial al capitolului blăjan, va să zică într-o foaie, care pretinde a vorbi adevărul și a da lumină unei însemnate părți a României din Ardeal.

Asigurăm însă pe frații nostri de pe malurile Dâmboviței, că „cursurile de estetică” ale savantului anonim din Blaj nu numai că n'au fost aprobate și gustate de către publicul românesc de aici, dar' au stîrnit adevărată indignațiune în toți câți au avut răbdarea să le citească.

În tot Ardealul și cu cele mai îndepărtate părți românești ale Ungariei, abia se

mai găsesc ași un cîntăreț, în casa cărui se nu fie pe masă volumul de poezii ale lui Eminescu.

Nu mai la Blaj s'au găsit câteva capete sucite, câteva inimi seci, câțiva „învețați”, care în excesul lor religios au respins tesaurul lăsat de regretatul poet și s'au ridicat împotriva ideilor desfășurate de poet pe motivul, că acestea nu s'au modela după calapodul „creștinesc”, pe care sînt turnați asceticii (?) dela Blaj.

Din ferire însă aceste capete sucite și inimi seci n'au a face cu sentimentul comun al poporului român din Ardeal și Ungaria, de care sînt tot așa de străini, cum au fost de parte de artă cănd au criticat — adevărat adus injurii — creațiunile poetice ale genialului nostru Eminescu.

Ocupînduse de el în conferința sa, cinste nemeritată i-a făcut deci dl Vlăduță pamfletului literar blăjan, despre care la noi până acum nici măcar amintire nu s'a făcut încă.

Lubim și admirăm cu toții pe Eminescu!

Bucuresci, 15/27 Martie.

Fără îndoială, că una din cele mai mult dorite conferențe a fost cea a distinsului nostru poet Alexandru Vlăduță. Probă vie este imensul auditor ce umpluse vasta sală a Ateneului în seara conferinței.

Dl Alexandru Vlăduță își începe conferința cu unul din cele mai neîndurate de dureroase episoade din epoca de demență a imortalului poet Eminescu. Acum trei ani, dice dl conferențiar, a cercetat pe Eminescu

în casa de nebuni din strada Plantelor. Când l'a văzut, l'a întrebat îndată despre prieteni, că ce mai, fac și venind vorba la poezie, i'a zis să șadă pe scaun și să asculte. Dementul scoate nisce bucăți de hârtie din buzunar și cetește, cetește, ce? ca la v'r'o treizeci de strofe într-o limbă tot sonoră, tot dulce, tot neîntrecută, înțelegem sub aceasta un aies material lexical; ei, vai, lipsite de rez logic. Ele erau de caracter mistic-religios. Plictisit se scoală de pe scaun, se trage la spatele lui Eminescu și privesc la scris; dar' ce vede? Pe toată acea hârtie nu era scris decît: „Gloriosul Voevod”.

Eată unde a ajuns acela, care în aceași românească a sciut cugeta atât de profund și a putut intra pe atîtea simțăminte.

Conferența se învîrtesce în giurul vorbelor a comenta și a înțelege pe Eminescu. Căci s'a găsit, sciți bine, o seamă, nu e vorba sărăcăcioasă, de oameni, care au detestat opera lui Eminescu ca nu știu cum. Pe acestia i-am clasa în ignobili și în oameni de „principii”, fără ca noi, cu toată buna credință, să fim în stare a constata o diferență cât de cât substanțială între amîndouă clasele, decât doar' aceea, că unii, după pozițiile ce ocupă în societate, sînt, alții nu angațați „moralmente” a pescui în turbure.

Conferențiarul citează dintr-o broșură un ne mai auzit placu la memoria unui mort și prin care cel mai genial poet ce l'a dat Orientul latin, este numit pentru poporul lui o calamitate mai ordinară decât fanarismul și calvinismul, ce ne înveninase viața

națională și morală atîta amar de vreme. Și deprimarea aceasta cu atât a fost mai adîncă, cît cît broșura vine de acolo, de unde indulgenții nostri Bucuresceni erau obișnuiți să audă altceva, și cît sînt mai doritori de a duce o viață mai intelectuală cu tot pe unde și cu tot ce e suflete românesc. Trebuia ca critica dl Blaj să-și fi dat mai bine seama de ceea ce a realizat Eminescu prin opera sa și apoi să-și scrie, căci nu sînt nici nimicuiri, nici de rea credință pionierii juvenili noastre literari, care i-au recunoscut incomparabilele-i merite. O singură revistă, dice-se, literară a salutat ivirea broșurii critice lui blăjan, care a avut conștiința convingerilor, în măsură de a se recomanda cu opera-i numai sub auspiciile anonimului. Să nu uităm însă, că revista, dice-se, literară este continuarea aceleia, care saluta odinioară și vestea, că doar' salutare e și asta, nemilostivei boale a poetului.

Unica consecunță păgubitoare este, că Eminescu nu a fost înțeles bine, ori mai nimerit nu am fost preparați pentru opera lui. Curentul a fost atât de puternic, încât a răpit totul cu el. Și pentru aceasta dl Vlăduță pretinde ca victimele, nu ale curentului opere poetice a lui Eminescu, ci ale propriei lor nesocotințe, să-și vină în fire, căci cu drept cuvînt pesimismul lor nu este natural, ci simulat. Ca tinerii nostri destul de rumeni și de vioi să fie pesimiști, ar trebui să îndure miseria lui Eminescu.

Ca dovadă vedită a miseriei lui cetește o epistolă a poetului din 1882, pe cînd era la „Timpul”, cătră un amic, în care cu ade-

vărată sinceritate își destăinuie amarurile vieții, blăstîmîndu-și soartea și rugîndu-și moartea. Conferențiarul s'a plîns apoi de ingratitudea societății, care nu a creșcut, că un Eminescu ar merita să fie ales membru al Academiei, să i-se dea v'r'un Bene-merenti etc. etc. Cu toate acestea, concludem d-șă, s'au mai găsit oameni, care se pretindă, că Eminescu nu a fost nefericit.

Da, s'au găsit și poate au cîntărit să se găsească. A fost nefericit Eminescu, cînd el a fost Eminescu? Un creștin, care cu lumea sa de idei și de vederi înalte, propriei și necomune apare într-o societate și într-o lume cu gândiri și cu disciplini mai josnice de orice materie bine înțeleasă, — nu poate fi nefericit în nici o accepțiune a cuvîntului. Aflicțiunile vieții la Eminescu se reduc la acele modeste proporțiuni de îngînduriri ce ar supăra pe un profan în ale matematicii în fața unei probleme de trei. Din contrastul său cu al mediului ambiant a rezultat de sigur pentru poet un mai mare bun moral decât închipuita nenorocire. Soartea lui Eminescu este soartea oamenilor mari, nu atât din vina indiferențismului societății, cît din vina lor, din disprețul cel mare pentru lucrurile mici și vulgare. S'a zis, că oamenii mari nu se ocupă cu lucruri mici. De aceea este o imprudență a incrimina societatea. Greșeala, dacă greșeală se poate numi, este a genialului, care nu caută să se acclimateze oare-cum cu lumea convențională. Poate acesta este unicul păcat al lor.

V. D.

deobligământul ca eu în afacerile politice să-mi schimb părerea, și nici moralmente nu m'am simțit deobligat la așa ceva, deoarece știu pozitiv, că preotul din Brad, precum și alții din Zarand au primit acest ajutor și au putut și au lucrat în afacerile politice după convingerile lor.

D-ta, dle. corespondent Ioan. Gherman, de bună-seamă dela mine ai înțeles, că eu am primit acest ajutor de stat, pentru-că te prefăceai că vorbești foarte sincer, când mergeam la Baia-de-Criș, 2 zile înainte de alege-re, și 'ți-am spus, fără de a pute presupune ce am de făcut cu un om, care abuzând de marea mea încredere, se făcă după a sa părere scandal public din această chestie. Nu, nu aceasta a fost cauza, ci presiunile asupra alegătorilor și corupțiile cu bani, — care au sedus nu numai poporeni mei, — deși cu pe acel timp am fost ales de paroh pentru altă parohie, precum bine știi — pe când nu mai puteam conta la popor pe încrederea de odinioară, și bani sau argint de al lui Iuda a sedus chiar din centrul Bradului peste 8—10 alegători, și pe care ca om genial, fiind prezent la alegere, s'îi fi abătut dela calea peririi. Acestea m'au rog a se publica în ziarul „Tribuna“.

Pe lângă care rămân al onorabilei redacțiuni

Mesteacăn, 12 Martie.

Cu toată stima

Ioan Ieremia,
paroh.

Congresul liberalilor.

La congresul ce au ținut Duminecă liberalii din România în sala Rașca din București, au vorbit dñii D. Sturdza, A. Stoiloianu și G. Palladi.

S'au votat în unanimitate următoarele rezoluțiuni:

1. Adunarea generală a delegaților partidului național-liberal în fața crizei politice, în care țara a fost aruncată de patru ani, și a situației grave și periculoase, creată statului român, declară:

Constituțiunea noastră fiind întemeiată pe principiul, că toate puterile statului emană dela națiune, intervenirea coroanei în lupta partidelor este contrară spiritului acestei constituțiuni, căci împiedică națiunea de a-și exprima voința ei pe căile legale și pune astfel în pericol dezvoltarea normală și pacifică a vieții publice și a viitorului nostru național.

Adunarea dă depline puteri comitetului central, ca împreună cu comitetul executiv să organizeze acțiunea cea mai energică pentru ca să înceteze starea actuală anormală și anti-constituțională și națiunea să intre în liberul exercițiu al drepturilor ei.

2. Comitetul central al partidului național liberal se compune din următoarele persoane:

Aurelian P. S., I. Bibicescu, Gr. Brătianu, Pară Buescu, Al. Beldiman, G. C. Cantacuzino, Eug. Carada Cernat, general; N. Crățunescu, Emil Costinescu, C. Costescu Comăneanu, M. Corbescu, C. Dimitrescu-Iași, Pr. I. Dimitrescu, C. C. Dobrescu, Al. Djuvara, N. Fleva, N. Gane, Germani-Efrem, D. Giani, P. Grădișteanu, C. T. Grigorescu, N. Ionescu, V. Lascăr, Caton Lecca, Ioan Lecca, N. R. Locustean, Mihail Maldarescu, Grigore Monteoru, C. Nacu, N. Nicorescu, Al. Nicolaidi, Al. Ordeșcu, N. T. Pop, G. G. Pallade, M. Pherekyde, M. Porumbaru, I. Poenaru Borda, D. Polizu Mișculescu, D. Protopopescu, C. F. Robescu, D. Sturdza, Eug. Stătescu, Ștefan Șandrea, An. Stoiloian, C. I. Stoicescu, Radu Ștefan, S. Șileanu, M. Tzoni, Valerian Ursianu, A. Vizanti, A. Vilner, Alexandru Vlădescu.

Comitetele național-liberale, care se vor forma de urgență în toate județele, vor delega câte unul sau doi membri, care de drept vor putea lua parte la deliberările comitetului central.

Comitetul executiv se compune din 11 membri, care fac parte din comitetul central și anume:

D. Sturdza; E. Stătescu, P. S. Aurelian, N. Fleva, D. Giani, A. Stoiloian, P. Grădișteanu, G. D. Pallade, G. C. Cantacuzino, Ștefan Șandrea, M. Gane.

Comitetul central va înlocui prin vot și din sinul său pe aceia dintre membrii comitetului executiv, care din împiegurări neprevăzute n'ar mai putea lua parte la lucrările acestui comitet.

Aceste nouă alegeri vor fi supuse celei mai apropiate adunări generale.

Viitoarea adunare generală va avea loc la Iași.

Societatea geografică română.

Această societate, fondată acum 17 ani, adică la 15 Iunie 1875, după ce a reușit a învinge primele greutăți, merge astăzi spre un progres netăgăduit și viitorul îi este asigurat.

Budgetul societății este la cheltuieli, cât și la venituri de 12.020 lei și în curând va putea dispune de un capital de 30.000 lei.

Până acum s'au tipărit dicționarele următoarelor 12 județe: Argeș, Dâmbovița, Drobeta, Fălciu, Gorj, Iași, Ilfov, Roman, Romanuș, Tutova, Vaslui și Vlașca, iar dicționarul județului Buzău ce se face cu spesele M. S. regelui a ajuns deja la a 15-a coală.

A. S. R. principele Ferdinand a oferit un premiu pentru dicționarul județului Bacău încă din anul trecut. Anul acesta M. S. regele a oferit 1000 lei pentru județul Suceava, principele Ferdinand pentru Dolj și dl Al. Lahovari, ministrul afacerilor străine, un premiu de 500 lei pentru județul Vâlcea.

Pentru anul viitor societății geografice române, după-cum spune dl George I. Lahovari, secretar general al societății, în darea sa de seamă, nu-î vor mai rămâne decât 12 județe de pus la concurs spre a se completa cele 32 de județe ale țării.

„Timpul“.

Pregătiri militare rusești.

Ziarul „Magyar Hirnap“ primese dela corespondentul său militar din Viena următoarea scrisoare:

Declarația contelui Kálnoky, făcută în delegațiunile din 1883, că tocmăi pe atunci sântem aproape de un război, când se vorbește mai puțin în presă, earăși a venit la ordinea zilei. Și într'adevăr nici-o dată dela 1888 n'am stat mai aproape de un război decât acum.

În decursul iernii, Rusia 'și-a concentrat aproape toată armata în Polonia. Scările militare sosite aici dela graniță spun, că dela 1 până la 20 Martie au sosit la granițele austro-ungare 8 regimente de cavalerie, apoi 2 regimente de artilerie și 16 regimente de infanterie. Din Noemvrie, acesta este deja al treilea corp de armată pus pe picior de război, care s'a concentrat la graniță.

Ministerul de război austriac n'a privit indiferent la aceste uriașe concentrări de trupe, ci a dat ordin urgent, ca corpurile I. (Cracovia), X. (Przemysl) și XI. (Lembeș); apoi, corpurile II. (Viena) și divizia a patra și toți ulanii aparținători acestor corpuri s'au trimis în garnisoană în localitățile de graniță.

Concentrarea aceasta s'a și început în 20 Martie și până la 25 Martie va fi încheiată. Prin urmare armatele austro-ungare sânt despărțite de cele rusești numai prin riul Vistula. Noi avem concentrați la hotare 42.000 oameni, ear' Rusia are concentrați față cu noi la graniță 42.000 de ostași.

Afară de aceasta nu trebuie să trecem cu vederea, că Germania ține înarmați la granița rusească 65.000 oameni. Se conchide, că armatele austro-ungare și germane concentrate, făcând 170.000, vor fi în stare să susțină primul atac.

Uriașele concentrări de trupe rusești în zilele din urmă au făcut pe ministerele de externe austro-ungar și german să ceară lămuriri dela guvernul rusesc despre scopul concentrărilor la graniță. Guvernul rusesc ar fi răspuns la această întrebare, de altfel de prisos, că din cauza foametei a trebuit să-și tragă armatele din unele ținuturi și să le ducă în Polonia, fiindcă acolo se pot susține mai ușor.

Călătoria dela 22 Martie a dlui Kálnoky la Budapesta stă în strânsă legătură cu situația militară.

În cercurile politice bine informate se vorbește, că recruții din acest an vor fi chemați înainte de Octomvrie. Comandele militare suplente deja au și primit îndrumările de lipsă de a ține gata ordinele de chemare a recruților.

Anarhiștii la Paris.

În decurs de câteva săptămâni anarhiștii din Paris au comis patru atentate cu dinamită. Groaza cea mai mare a pricinuit-o însă atentatul din urmă dela 27 c., care s'a putut comite chiar și după-ce poliția a luat cele mai severe măsuri contra anarhiștilor, așa că se credea, mai ales în urma atâtor arestări, că deocamdată s'a putut curma teroarea ce ei băgase în cetățenii capitalei republicei.

Eată amănuntele ce se dau asupra ultimului atentat.

Atentatul s'a săvârșit punct la 8 oare dimineața. O groază teribilă umplu pe cei din casă, care simțeau rupându-se pământul sub dinșii, ear' zidurile casei erau crepaste, fe-restrile toate nimice și plafoanele deasemenea până la al cincilea etaj, unde ședea procurorul Bullo, contra cărui se presupune că s'a îndreptat atentatul, căci anul trecut el a condus cercetările contra anarhiștilor implicați în demonstrațiunile dela 1 Mai.

Din fericire, procurorului și întregii lui familii nu 'i-s'a întâmplat nimic, s'au ruinat

numai celelalte apartamente, așa că toți locatarii au trebuit să se mute din casă.

Cele dintâii sciri anunțau rănirea a 18 persoane. Mai târziu s'a constatat însă în mod oficial, că nu s'au rănit decât 6 persoane, nici acestea însă grav. Răni-rile le-au cauzat mai ales buciile de sticlă ce au sburat din ferestri. Momentele imediat după explozie au fost îngrozitoare. Locatarii tigră săngerând și numai în cămașă afară pe gang. Fiind însă treptele surupate, ei nu puteau să se scoboare în jos. Alergară atunci la ferestri și începură de acolo să strige după ajutor. Pompierii sosiră imediat. Cel dintâiu luera al lor fu să spargă poarta, căci pe poartă explozia îl amuși și-l înspăimântă într'atâta, că nu putea să se miște. Într'aceste locatarii voiau să sară pe fereastră, căci credeau, că în fiecare moment casa se surpă pe dinșii. Ei au fost coborâți pe scări.

Se pretinde, că poliția a dat de urma criminalului, care ar fi fost rădât de un gimnastic, care întrebându-l unde aleargă, după explozie, a primit dela dînsul o lovitură cu piciorul în pânțele, ear' apoi a luat-o la fugă. El este un bărbat rău îmbrăcat, în vîrstă de 40 de ani. Se crede că, însuși faimosul anarhist Ravachol, de urma cărui poliția n'a putut încă da.

Instrucțiunile făcute la locul sinistrului au descoperit, că în bombă au fost 5 chilogrami dinamită. Bomba a fost așezată în etajul al doilea. Criminalului 'i-a fost frică să o ducă mai sus, pentru-că n'ar fi avut atunci timp să scape cu pelea întreagă. Chimicul Girard a mai descoperit, că bomba cu care s'a comis desastrul este din dinamita furată dela Soissy.

În ultimul moment se lășe s'vonul, că s'a mai comis un atentat la Jovy lângă Paris. În adevăr s'a găsit acolo o bombă lungă casarma gendarmilor, care din fericire a fost ridicată înainte de a fi putut face explozie.

Spaimă mare domnește în oraș. Cine poate, părăsește Parisul. Proprietarii de case au abdicat locuința membrilor din magistratură. Sânt temeri, ca la 1 Mai anarhiștii să comită atentate și mai multe și în toate părțile. Diarele fac sgomot mare. Cele mai multe, mai ales conservatoare, blamează în mod aspru pe guvern. Cer îndepărtarea prefectului de poliție și demisia ministrului de interne, care e și șef al cabinetului actual. La cameră s'au petrecut scene agitate.

CRONICĂ

Dela Curte. Alaltăieri înainte de amiază M. S. Monarhul a acordat audi-ență în palatul dela Budapesta.

— Ați seara M. S. Monarhul pleacă cu întreaga Curtea la Viena.

Sciri personale. Augusta soție a Monarhului se află bine la Corfu. La Pasi se reîntoarce la Viena. — Archiducesa Maria Valeria și soțul ei au intrat în reconva-lescență. Archiducele Francisc Salvator face și preambulări cu trăsură.

Alegeri parțiale. La 29 c. s'a ales în Covasna deputat naționalul Kovács Albert cu majoritate 198 voturi contra lui Hets Ödön, kossuthist.

Alegeri. În cercul electoral Keczel, guvernamentalii vor pune candidatura lui Gajary Ödön, redactor al ziarului „Nemzet“.

Sfințire. La 27 c. s'a sfințit în catedrala dela Agra de către cardinalul Samassa episcopul Sepusului Szmeccsanyi Pál. Episcopul sfințit înainte cu 28 ani fusese cel mai distins student al cardinalului, care p'atunci era profesor la universitatea din Budapesta. Cu această ocaziune cardinalul Samassa a ținut un lung discurs teologicesc, în care a vorbit despre chemarea frumoasă a prelaților și mijloacele prin care ei pot să moralizeze lumea creștină.

Noi inspectori școlari. Se vorbește despre numirea ca inspector școlar în comitatul Bars a lui Ördögh Deszö și a lui Csánky Victor în comitatul Somogy. Cel dintâiu este vice-inspector școlar la Budapesta, ear' cestălalt al comitatului Pesta.

Ameliorarea soșii funcționarilor. Comisia parlamentară (financiară) însărcinată cu studiarea proiectului de lege privitor la ridicarea salarelor funcționarilor a ținut la 28 l. c. ședință, în care a luat în dezbateri proiectul. Ședința a fost prezidată de Wahrman Moritz. Au luat parte la discuție Helfy Ignátz, Hegedűs Sándor, Asbóth János, Harkányi Frigyes, Pázmándy, Horánszky și alții, care toți primesc în principiu proiectul. Au făcut unele observări însă în ceea-ce privește partea practică a proiectului. Obiecțiunile aduse a răspuns ministrul de finance Wekerle. Ieri s'a continuat cu discuția. Din părți autoritate se spune, că și funcționarii, care sânt aplicați pe terenul instrucțiunii publice, vor fi împărțâți de beneficiile ce va acorda proiectul după-ce va fi votat.

Cea mai nouă ilegalitate. Dând sub acest titlu „Budapesti Hirnap“ extract și unele pasaje din articolul nostru „Cu aceleași arme!“ scrie, că reuniunea de cântări a fost disolvată de protopetor din pricină, că

țeranii făceau mai multă politică (?) decât canto. De unde seie diarul unguresc aceasta? Dar nimic nu e mai ușor decât a aduce astfel de acuzațiune stupidă. În chipul acesta stăpânirea n'ar putea închide și bisericile, pre-textând, că oficiându-se românesc într'inele, se alimentează idea daco-românismului.

Casuri de moarte. La Rimaszombat a decedat în vîrstă de 82 ani judele de Curie Dupsi Vilmos.

— La Berlin a decedat unul din distinșii generali germani, Constantin Alvensleben, în vîrstă de 83 ani. A luptat contra Francezilor și a câștigat mari merite cu ocazia ocupării Metzului.

Un împărat spionat. Un funcționar înalt al companiei telefoanelor din Viena, organizase demult un serviciu al seii, secret, ca să poată spiona toate comunicațiile ce se făceau prin telefon între împărat, cancelariat și ministerul de război precum, și conversațiile de afaceri între marii bancheri. De secretele ce afla în chipul acesta se servia să pregătească lovituri de bursă, spre a câștiga milioane. În sfârșit mai mulți ingineri dădură de capul și reteniei și denunțară pe director, care fu arestat. Dînsul a fost trimis înaintea tribunului corecțional.

Din fericirile Ungariei. Se scrie din St. Gotthard foilor budapestane, că emigrațiunile în America iau acolo proporțiuni îngrijitoare. Dilele acestea au emigrat ca la 400 persoane.

Nenorocire în ocean. În minele dela Reșița, și anume la oca de cărbuni Secl, doi lucrători au fost acoperiți de o surpătură. Unul a fost scos mort.

Sinucidere. La Cașovia s'a sinucis alaltăieri tânărul Vandernuth Aladár, în vîrstă de 22 ani. Nu se știe cauza sinuciderii lui.

Arestarea unui escroch. Poliția din Pojan a reușit să pună mîna pe Stern Ignátz, care fiind funcționar a fugit cu 21.000 fl. luși în paza lui. Nu s'au găsit la dînsul decât 200 fl. Dîce, că pe ceilalți 'i-a jucat la loterie.

Principe dispărut. Se scrie din Viena, că în cercurile aristocrate de acolo a cauzat mare senzație dispariția principelui Schwarzenberg, despre care se crede că a fugit cu actrița Grossmann, renumită pentru frumusețea ei.

O vîntătoare interesantă. În Ökörmező, Maramureș, a avut loc la 17 c. o vîntătoare interesantă de mistreți. O mare societate, înarmată numai cu lănci lungi de fer, a plecat la vînat de mistreți. În o singură zi au fost omorîți nu mai puțin de 60 mistreți, care, fiind zăpada mare, nu au putut scăpa dinaintea vîntătorilor.

Balul presei române. Cetim în „Timpul“: Eată situațiunea sumară de operațiunile societății presei sub patronajul d-nei Simona Lahovari, la 24 Februarie. Venituri: 857 bilete de intrare, a 10 lei, 8570; 48 bilete de intrare, a 5 lei, 240; 3 loji avant-scene, a 80 lei, 340; 20 loji Baignoire, a 60 lei, 1200; 20 loji rang I-ii, a 30 lei, 600; din licitația unei loji Baignoire 60 lei; din vîndări la chioșcuri 3045 l. 20 b.; din drumul de fer 620 l. 50 b.; donația M. Sale regelui 1000 l.; restul din subscripția doamnelor patronese pentru acoperirea cheltuielilor cotilionului 809 l. Total 16.384 l. 70 b. Cheltuieli: Locația salei teatrului 981 l. 20 b.; Decoratul sălii 1451 l. 60 b.; albumul presei 398 l. 50 b.; coardele 234 l. 85 b.; flori și buchete 426 l. 20 b.; chiria drumului de fer 184 l.; carnetele de bal 69 lei; chiria scaunelor de cotilion 60 lei; tipărituri și corec-podesta 133 l. 80 b.; afișajii 30 lei; cheltuieli mîerunte: a) cu chitanțe 172 l. 35 b.; b) fără chitanțe 186 l. 20. Total 4327 l. 70 b. Balanța: Venitul brut 16.384.70. Cheltuieli 4327.70. Venitul net 12.057.

Socialiștii din Gratz. La 27 l. c. socialiștii din Gratz și giur au convocat o adunare. La această adunare a venit și un inspector de poliție, pe care însă socialiștii n'au voit să-l lase a intra în sală, pretextând că nu a fost chemat. Mai târziu însă inspectorul de poliție a venit însoțit de 24 agenți polițeneschi, a intrat în sală și a disolvat întrunirea. Se înțeleg, că cei prezenți s'au indignat mult, dar n'au avut încătore, a trebuit să se împrăscie, căci polițaiul a amenințat, că va aresta pe cei-ce nu se supun poruncii date.

Congresul librarilor din România. În două ședințe consecutive, ținute Sâmbătă și Duminecă în sala camerei de comerț din București, v'ro 60 de librari din toată România au pus bazele unei „Asociațiuni a librarilor din România“. Ședințele s'au ținut sub președinția dlui Socec și s'au votat statutele asociațiunii, care prevăd protejarea intereselor reciproci dintre editori și vîndători. S'a ales și comitetul asociațiunii compus din dñii Socec președinte; Graev și Alcalay, membri; Rănișteanu, secretar, și Haiman, casar. În regulamentul votat de asociațiune se prevede între altele, ca toate librăriile să fie închise Duminecile și un număr oare-care de sîrbători.

Împăratul Germaniei, după scirile din Berlin, se va duce în luna Iulie în Norvegia, pentru a asista la pescuirea de balenă ce se va stragea cu această ocaziune.

Di Teodor Burada, neobositul cercetător al populațiunii românești din Peninsula Balcanică, va întreprinde peste v'ro două sîp-

tămâni o călătorie la Brusa (Asia-mică) și în împiegurimi, unde crede dl Burada, că va găsi colonii române.

Consulat jefuit. Se telegrafează din Bern cu data de 26 Martie: Consulatul german în Zürich, al cărui proprietar, consulul Beutefuhr, a murit înainte cu câteva zile, a fost cu deservire jefuit. Toate stampele, actele, formularele și corespondențele au fost furate.

Exregele Milan supus rusesc. Se telegrafează din Belgrad lui „Vossische Zeitung“: din parte diplomatică află: Ambasadorul Mohrenheim a încununat pe exregele Milan, că rugării sale pentru acordarea cetățeniei rusești s'a satisfăcut prin încuviințare imperială. Milan Obrenović mai primește afară de aceea din caseta privată imperială o pensie lunară de patru mii ruble, care 'i-se va detrage numai dacă se va reîntoarce în Sârbia fără încuviințare guvernului rusesc. Deasemenea a primit fondul imperial garanția pentru împrumutul cerut de el dela banca Volga-Kama.

Dinamită pe vapor. La un lucrător care se întorcea din Grecia la Trieste pe vasul „Amphitrite“ al societății Lloyd, s'au găsit 8 cartușe cu dinamită, pe care le-a furat, în intervalul muncii și pe care, dîce el, voia să le întrebuinteze acasă pentru scopuri nepericuloase. Lucrătorul a fost arestat și dat în judecată pentru furt de dinamită.

Un proces monstru. În procesul monstru pentru jefuirea transportului de grâne pe linia ferată Witebsk, întemplat în luna August 1891, au fost condamnați 34 persoane, ear' 11 acușări au fost achitate. Pedepsele date variază între 3 săptămâni și 3 luni. Judecătoarea asupra restului acușărilor se va aduce în luna Maiu.

21.000 cai omorîți. Se scrie din districtul Kievului, Rusia, că din lipsă de nutreț acolo au fost omorîți 21.000 cai.

Di critică, după Falb, a fost cea de 28 l. c. Nu a fost însă n'această zi fur-tună decât la Berlin. Falb se va mulțumi însă și cu atîta, pentru a se crede profet autorizat.

Scire desmîniță. Scirea dată de „Pol. Corr.“, că Șismanoff, cel compromis în atentatul săvîrșit contra agentului diplomatic bulgar Vukovici, ar fi la Constantinopol, se desminte.

O căsătorie curioasă se va încheia în curînd la Londra. Sir Edward Watkin, un parlamentar englez cunoscut și membru în consiliul de administrație al căii fer. South-Eastern va lua în căsătorie pe văduva după Herbert Ingram, proprietară a foi ilustate „Illustrated London News“. Mirele e de 73 și mîreasa de 80 ani; cea din urmă are o avere de 300.000 lire sterline.

Măceluri în China. Depeși sosite din Sanghai la San-Francisco spun, că cu ocazia ultimei răcoalan mongole 8000 răsvrătitori au fost măcelăriți, ear' 500 arși de vii. În provincia Tsien-Kuang 1300 răsvrătitori au cădat în mîinile trupelor imperiale, care au măcelărit dintr'înșii 800, ear' pe ceilalți 'i-au ars de vii.

„Reuniunea sodalilor români din Sibiu“.

Sibiu, 10 Martie 1892.

Mult Onorată Redacțiune!

Spre completarea celor scrise de mine în nr-ii 56 și 57 ai mult prețuitului ziar „Tribuna“, referitor la adunarea generală a „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“, îmi permit a Vă ruga respectuos, ca se binevoiți a publica și lista membrilor ajutători și ordinari pro 1891.

Membrii ajutători:

a) Cu taxa anuală de 6 fl.:

Ferdinand Pusch, ospătar.

b) Cu taxa anuală de 5 fl.:

Ioan Bechnitz, privatier.

c) Cu taxa anuală de 3 fl.:

Constantin Stezar, căpitan în pensie; Alexandru Lebu, proprietar.

d) Cu taxa anuală de 2 fl.:

Corneliu Aiser, funcționar de bancă; Septimiu Albini, publicist; Ioan Banciu, în-vetător dirigent în Poplaca; Dr. P. Barcian, profesor seminarial; Dr. Vasile Bologa, profesor; Zaharie Boin, asesor consist.; Emil Borcea, funcționar de bancă; Dr. Aurel Brote, director de bancă; Eugen Brote, proprietar; Dr. Petru Cioran, medic; Demetriu Comșa, prof. seminarial; Dr. Ioan Crișan, prof. seminarial; Demetriu Cunțan, profesor seminarial; Alexandru Dordea, corector; Adam Florian, servitor de cancelarie; Ioan Gărbacea, administratorul librăriei archidiecezane; Ioan Hente, candidat de notar public; I. Hiescu, învetător; Moise Lazar, asesor consistorial; Ioan Mihail, măiestru pantofar; Nicolae Marcu, măiestru tapițer; Nicolae S. Nădășdu, comerciant; Ludovic Ōszdy, ospătar; Ioan Papiu, protopresbiter gr.-or.; Pompiliu Pipos, publicist; Ioan Popa Necșa, tipograf; Nicolae Roman, contabilul „Institutului tipografic“;

[1723] 1—3

Directiunea.

Vîndătorilor se dă rabatul cuvenit.

[1179] 9—25

 Preturi moderate, serviciu prompt.

Piața-Andrássy Nr. 6, întră hotelul „Trei crai“ și „Cheia“.

Schiffbäumel nr. 3. **SIBIU.** Schiffbäumel nr. 3.

Instalațiuni de telegraf și telefon ce pot vedea în funcțiune în orice vreme.

 Se corespundează și în limba română.

fundată în anul 1868

[1480] 4

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc		Sume asigurate pe viață	
în a. 1869—1887	fl. 674,896.76	în a. 1869—1887	fl. 510,902.40
în a. 1888	„ 49,110.60	în a. 1888	„ 46,826.41
în a. 1889	„ 29,899.71	în a. 1889	„ 46,826.61
în a. 1890	„ 59,643.77	în a. 1890	„ 44,195.08
Suma	fl. 813,550.84	Suma	fl. 648,890.50

1,462.441 fl. 34 cr.

Conform bilanțului pentru 1890 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
645.952 fl. 02 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Desluşiri se dau şi oferte de asigurări se primesc prin Direcţiune în Sibiu,
(Strada Cisnădiei Nr. 5, casa parteră) şi în toate birourile generale şi principale în Braşov,
(A. Schadt), Cluj şi Arad, prin birourile speciale în locurile mai însemnate.